

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce: Jablonecká teplárenská a realitní, a.s.**, se sídlem Liberecká 120, Jablonec nad Nisou, zast. Mgr. Lukášem Votrubou, advokátem se sídlem Moskevská 637/16, Liberec 4 - Perštýn, proti **žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2012, č. j. OÚPSŘ 384/2011-330-rozh., za účasti **osoby zúčastněné na řízení: TEP Jablonec, spol. s r.o.**, se sídlem Pivovarská 3563/17, Jablonec nad Nisou, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, ze dne 2. 4. 2013, č. j. 59 A 40/2012 - 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 23. 4. 2013 brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud zamítl žalobu stěžovatele. Tou se stěžovatel domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí, stavebního úřadu ze dne 3. 11. 2011, sp. zn. 1245/2011/SÚ/Fa, č. j. 104293/2011. Tímto rozhodnutím bylo podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), vydáno stavební povolení na stavbu plynové kotelny pro bytové domy Žitná 7/3259 a 8/3260, Jablonec nad Nisou, na pozemku st. p. 3600, 3601 v k. ú. Jablonec nad Nisou, obec Jablonec nad Nisou.

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti kterému směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Kasační stížnost lze podat toliko z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námítky, nelze ve svém důsledku projednat.

K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 (publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS, přístupném též na www.nssoud.cz), v němž mj. uvedl: „Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

Kasační stížnost stěžovatele ze dne 23. 4. 2013 uvedené náležitosti nesplňovala, neboť stěžovatel v ní uvedl pouze, že napadá zamítající výrok stížností napadeného rozhodnutí a v logické souvislosti též výrok o nákladech řízení. Stěžovatel poukázal i na tu skutečnost, že z důvodu rozsáhlosti spisového materiálu a velmi obsáhlého rozhodnutí krajského soudu nebyl schopen řádně odůvodnit svou kasační stížnost, za což se soudu omluvil, a důvody doplní ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení soudu. V závěru své blanketní kasační stížnosti uvedl stěžovatel petit, v němž Nejvyššímu správnímu soudu navrhl rozsudek krajského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., tedy soudní řád správní v řízení o kasační stížnosti zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. (srov. obdobnou procesní situaci v usnesení ze dne 15. 2. 2008, č. j. 5 Afs 124/2006 - 68). Ke stejným závěrům dospěl také Ústavní soud, který v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, dostupném na <http://nalus.usoud.cz>, mimo jiného uvedl, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

Usnesením ze dne 6. 5. 2013, č. j. 9 As 41/2013 - 6, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti a to ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení předmětného usnesení. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne bez věcného projednání.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 10. 5. 2013. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti marně uplynula v pondělí 10. 6. 2013. Doplnění kasační stížnosti nebylo zdejšímu soudu do konce výše uvedené lhůty doručeno.

pokračování

Zbývá doplnit, že zástupce stěžovatele nepožádal v průběhu stanovené jednoměsíční lhůty o její prodloužení.

Zdejší soud tak uzavírá, že kasační stížnost nadále postrádá základní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu